

Čigave so gomile?

Vseh mrtvih dan! — In z nenasitno koso
črez grobe stopa in se smeje smrt.
Kako trepeče plamen pri plamenu!
Tako se v zlati rosi sveti vrt.

„Ah, te gomile so poljubi moji!
Na zemljico pritisnila sem jih,
ko več ni mogel ljubljenih obrazov
priklicati nazaj moj srčni vzdih.“

„Ej, te gomile so cvetice moje!
Pa pravijo, da nima smrt cvetic,
in vendar mi jih z gorkimi solzami
zalivat hodi toliko dušic.“

Vseh rajnih dan! — Ljubezen se spreha
po tihih grobnih stezah krog in krog.
Tako počasi in potihem plava
večerna zarja čez jesenski log.

Vseh vernih dan! — In živa vera rajnim
prižiga drobnih lučic sto in sto,
rahlja jim zemljo, da ne bo pretežka,
kropi jo z blagoslovljeno vodo.

„Oj, te gomile so pomniki moji!
postavljeni na posvečeno plan,
postavljeni v spomin nešteti upov:
Vseh mrtvih dan bo kdaj —

Vseh živih dan!“

Silvin Sardenko.